

17 oktober

“en hij zal uitgaan om de volkeren aan de vier hoeken der aarde te verleiden, Gog en Magog, om hen tot de oorlog te verzamelen, en hun getal is als het zand der zee”

Openbaring 20:8

Tot onze schrik en verbijstering zagen we dat na duizend jaar de satan weer uit zijn gevangenis werd losgelaten. Daar blijft het niet bij. Dat de satan geen spat veranderd is zal ons niet verbazen, maar de mens blijkt ook helemaal niet veranderd, dat verbaast wel. Het gaat niet om een paar mensen. We lezen dat de volkeren van de vier hoeken der aarde, dat wil zeggen uit alle vier windrichtingen komen. Opnieuw slaagt de satan erin mensen te laten geloven dat hij hen meer te bieden heeft dan de Here Jezus. Het is daarom zo droevig omdat de mens dan de duizendjarige heerschappij van de Here Jezus heeft leren kennen en de zegen daarvan heeft genoten. Desondanks keert de massa zich tegen de Heiland der wereld.

We lezen hier van Gog en Magog. Dat zijn namen die ons bekend zijn uit het boek Ezechiël. Het gaat om volkeren, die in Ezechiël 38 nader omschreven worden. We moeten denken aan delen van Rusland, maar ook aan delen van Turkije, Perzië, dat is het huidige Iran. Het vraagt te veel dat hier allemaal uitvoerig te bespreken.

Deze oorlog van Gog en Magog wordt door sommige uitleggers aan het begin van het duizendjarig rijk geplaatst, door andere erna, zoals we hier in Openbaring lezen. Wellicht zijn beide opties mogelijk. In het eerste geval zou het om de werkelijke gebieden gaan, zoals we noemden. Het gezamenlijke verzet tegen de Here, zoals dat vandaag meer algemeen wordt. In het andere geval, zou het om woorden gaan die herinneren aan het vreselijke kwaad van voor het vredes millennium. Daarmee zou dan getypeerd worden dat de mens van vóór en ná het vrede-rijk inderdaad nog niet veranderd is. Hoe het ook precies zal zijn, de opstand zal vreselijk en wereldomvattend zijn. De opstandelingen zijn niet te tellen, ze zijn als het zand der zee. Opnieuw wordt de strijd aangebonden met de Koning der koningen en de Heer der heren.

Laten we maar niet oordelen over de mensen van straks, wij zijn de mensen van nu. Is ons hart oprecht de Here toegewijd?